

Forfatter: Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine; Gyllembourg (Ehrensvärd), Carl Frederik

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine; Gyllembourg (Ehrensvärd), Carl Frederik (1812-10-02)

Citation: Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine; Gyllembourg (Ehrensvärd), Carl Frederik: "BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Buntzen Gyllembourg-Ehrensvaerd, Thomasine Christine; Gyllembourg (Ehrensvärd), Carl Frederik (1812-10-02)", i *Brevvexling fra J. L. Heibergs Reise til Sverige i Efteraaret 1812*, Cohens Bogtrykker, s. 4. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990082-000-shoot-L0019900820000001.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Brevvexling fra J. L. Heibergs Reise til Sverige i Efteraaret 1812

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn, Fredag Formiddag den 2den Oktober 1812.

Min egen Ludvig! Det første jeg gjør efter min Hjemkomst i vort Huus, der allerede synes mig tomt, er at skrive til Dig. Gyllembourg sagde mig i Vognen at vi kunde skrive s. stil Dig i Dag, saa fik Du Brevet i Morgen i Helsingborg, og vi fandt begge en Trøst i at tænke, at det første der møder Dig paa fremmed Grund, som Du første Gang i Dit Liv betræder, skal være en Hilsen fra Dit Hjem, en saa kjerlig Hilsen som vores. — Ak, min gode Dreng! hvor har jeg dog været i ondt Humeur i Dag, og hvor har jeg Møje for at lade være at græde, ved dette første Brev jeg skriver Dig til, efter saa mange Aar vi har været sammen i. Dog trøster jeg mig ved at tænke paa de Fornøjelser jeg haaber Du skal nyde til vi sees igjen, ved det gode Vejr det er i Dag og som jeg tænker skal vedblive, og endelig ved at tænke paa den glade Dag, da Du kommer tilbage til os. Da vil denne Fraværelse endnu forhøje vor indbyrdes Kjerlighed og Lykke i at være sammen.

Her hjemme er slet ikke behageligt i Dag. Muursvenden staaer og maler Væggen, der hidtil er grumme styg, saa man kan sige som gamle Galeotti: ci cela ne va pas anderledes etc. Hele Gulvet er oversølet med Farve og Kalk. Vore Piger spurgde tusinde Spørgsmaal om Din Reise. Jeg hilste dem, Hertz ¹⁾ og Fuglene fra Dig. Det var en fæl Karl, Du fik at sidde hos. Jeg ængstede mig over ham. Vi maatte tage de to Jomfruer Ketes og den Jomfrue som er i Huset hos dem i Vognen hjem med. Vivikke græd endnu da vi stode i Vognen. — Skriv os nu til fra Helsingborg, og saa tidt Du kan. Gyllemb. skriver ogsaa herpaa. Lev nu vel, min bedste Ludvig: tag Dig i Agt! vær ikke for tyndt klædt. Jeg omfavner Dig i Tankerne. Th.

Du har ikke Gyllembourgs Lommetørklæde med. Jeg fandt det nu i dette Øjeblik. Der hænger ogsaa et Nettel-dugs Tørklæde paa Kakkellovnsskjærmen, er det talt med i Din Opskrift? Jeg veed det ikke.

Min Kjære Ludvig! Det er ikke mange Gange i mit Liv jeg meere har længes, end jeg nu længes at høre det Din Rejse gaaer vel. Skrif os til fra alle de Postcontoir, som s. findes paa Din Rejse. Du gjør bedst at i Helsingborg købe et par Ark papper og en Penne, om de end blive lidet Krullede i Din Brevtaske, saa gjør saadant ikke noget til Sagen, thi det kunde i andet fald møde Dig vanskeligheder og Vrævlrier at faa Pappiir paa Vejen, især om Ni ikke altid passera længre Tid der hvor Postcontoir er. (Postcontoir fintes kun i Kjøbstæderne.) Du sitter ilde paa Vognen, frugtar jeg. Søg at gjøre Dig det saa beqvemt som Du kan. Der blev mange flere Pakker end Aminoff havde troet. Försumme intet som kan conservere Din Sundhed. Bliver de sted altfor slemme som man tildeler Dig, saa tag heldre en Kärra for egen Regning emellen en eller anden Station. Det maa Du endteligen lofva mig at Du ikke sover paa den aabne Vogn. Blir Du saa søvnig, at Du ej kan holde Øjene oppe, saa gjør inga Complimenter, uden kryp in i den store Vogn. Jeg skriver end videre i den Anledning til Taube med denne Post. För Din egen Regning maae Du more Dig saa meget Du kan. Men i at være paa alle Maader forsigtig, saa at Du vel kan komma tilbage til os, maae Du dog gjøre för vores skuld. Heele vores Roelighed (Din Moders og min) har Du i Dine Hænder og for den smigrer jeg mig med Haabet, at Du vel vil gjøre noget. — End en Sag, hav intet i Dina Kjollommer som er af Værdie, thi af dem tappes lætt i en aaben Vogn, naar man sitter saa slætt som Du gjør. Din Taschenbuch bør Du ikke have anderstædes end i Din Brystlomme, Paquetet med Dina Brev kan Du bedst lægge i Din Coffert. — Se vel efter Dit Tøj og stola paa ingen Anden, ikke paa nogle Løfter, ikke engang paa Berglunds. Det kunde i andet fald lætt blive bortglømt eller saa slurfvigt paabundit, at Du kunde førlora det. — Siden Bombardementet har jeg ikke været saa inquiet som jeg er og som jeg bliver, indtil jeg faaer at vide det Du vel er kommen ad costi. Thi saa hederligt Dit Rejsselskab end fra en Side er, saa lidet beroeligende er det fra Ordningens og Betænksomhedens. Saa megen meere Grund have vi at længes efter Dine Breve, og jeg dobbelt som maa skjule för Din Moder min inquietude. — Bliv altsaa i Dine første Breve udførlig paa den Puncten, hvorledes Du har det paa Rejsen. Men för all Ting sovne intet paa den aabne Vogn. Rejste Du med oss, saa skulde jeg ikke saa Kjellinge s. 7som nu. Insluttet finder Du to Recommendations Brev, som Wulff sende strax efter at vi komme hjem. Fleere skal Du faae, naar Du kommer til Stockholm. Jeg skal i næste Uge forlange af alle Grosserer jeg kjender; skal ogsaa be Weise skaffe fra sine Bekjendte.

Fra Excellencen Kaas, Kammerherre Eppinger og Tante Lises ¹⁾ hele Huus skal jeg hilse Dig. Jeg træffede Dem straxt efter at vi kommo tilbage til Byen.

Gud give at Din Rejse maae blive Dig saa agréable som den kommer at koste oss Savned og Inquietude. Gud velsigne Dig!

Din Vän
Gyllembourg.

Imod Middagen sedan jag skrivet detta, gik Din Mor og jeg den sedvanlige Promenaden genom Castellet etc., ved vores Hjemkomst besøgte vi vores Have og til vores Bedrøvelse gjorde vi den første ordentlige Høst. Jeg siger til vores Bedrøvelse, eftersom vi ikke i Middag faae dele den med Dig. Det ærgede os, at vi ikke i Morges forinden Du rejste gik derind, thi da havde du kundet faae god Frugt med Dig paa Rejsen. Alle Pærerne paa det Træd en espaliers, som i Aar bær för første Gang vore modnede, ligesaa alle passe pomme rouge. Nu kunne vi ikke deele Dem med Dig, Du maa altsaa nøjes med at vi spise Din Skaal og ønske at faae Deele vores boeur gris og boeur blanc med Dig. — Lev vel.'